

ខ្លឹមសារសង្ខេប

ដីការបស់អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូល (តុលាការកំពូល) នៃ អវតក ស្តីពី

ការអនុវត្តតាមជាបន្ទាន់ តាមវិធាន ១០៨ នៃវិធានផ្ទៃក្នុង

ពាក្យគន្លឹះ៖ និយមន័យសំណុំរឿង, ការបកស្រាយមាត្រា, ប្រភេទបណ្តឹងសាទុក្ខ

១. តុលាការកំពូល មានសមត្ថកិច្ច ពិនិត្យបណ្តឹងសាទុក្ខ (ធម្មតា) ប្រឆាំងនឹងសាលក្រមអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង (សាលាដំបូង) ឬបណ្តឹងបន្ទាន់បង្ខំ (Immediate Appeal) ដូចជាបណ្តឹងស្នើសុំរបស់ជនជាប់ចោទឲ្យនៅក្រៅឃុំក្នុងអំឡុងពេលសវនាការជាដើម។ ជាការអនុវត្តកន្លងមក ក្រឡាបញ្ជីនៃសាលាដំបូង ផ្តល់នូវតែផ្នែកខ្លះ នៃសំណុំរឿង (Case File) ជាមួយនឹងបណ្តឹងពាក់ព័ន្ធ។ ក្រឡាបញ្ជី នៃសាលាដំបូង ពិនិត្យមើល វិធាន ១០៨ នៃវិធានផ្ទៃក្នុងនៃអង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញក្នុងប្រព័ន្ធតុលាការកម្ពុជា (អវតក) ហើយអះអាងថា សំណុំរឿង ក្នុងបរិបទនៃបណ្តឹងបន្ទាន់បង្ខំ មិនទាំងមូល ដែលត្រូវបញ្ជូនទៅតុលាការកំពូល ដូចក្នុងករណីនៃបណ្តឹងសាទុក្ខធម្មតាទេ (កថាខ័ណ្ឌទី២ និង ៣)។

២. តុលាការកំពូល យោងដល់ សន្ទានុក្រម នៃវិធានផ្ទៃក្នុង ដែលកំណត់ថា៖ សំណុំរឿង “សំដៅដល់គ្រប់ឯកសារទាំងអស់ ...រាប់បញ្ចូលនូវសេចក្តីសម្រេចនិងឯកសារភ្ជាប់ ...នៅគ្រប់ដំណាក់កាលនៃនីតិវិធី រួមទាំងកំណត់ត្រាដំណើរការក្តីនៅមុខអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងផងដែរ”។ ការបកស្រាយរបស់ក្រឡាបញ្ជីនៃសាលាដំបូង គ្មានមូលដ្ឋានក្នុងច្បាប់ទេ។ តុលាការកំពូលត្រូវការឯកសារទាំងអស់ សម្រាប់សម្រេចលើបណ្តឹងដោយសមស្រប ហើយឯកសារប្រភេទណា ជាការសម្រេចដោយឧត្តរសិទ្ធិរបស់តុលាការកំពូល។ តុលាការកំពូលត្រូវចូលមើលសំណុំរឿងទាំងមូលដោយគ្មានកម្រិត។ ផ្អែកតាមមូលដ្ឋានទាំងនេះ តុលាការកំពូលសម្រេច៖ *បញ្ជាឲ្យសាលាដំបូងបញ្ជូនឯកសារសំណុំរឿងទាំងស្រុង មកតុលាការកំពូល អនុលោមតាមវិធាន ១០៨។*

កំណត់សំគាល់៖ ១. តុលាការកំពូល មានអំណាច *Ex Officio* ចេញដីកាបញ្ជាដោយឯកអង្គ។ ២. ដីកានេះ ជាប្រយោជន៍សម្រាប់ពិចារណាដោយតុលាការកម្ពុជា នៅពេលប្រឈមនឹងបញ្ហាផ្លូវច្បាប់ស្រដៀងគ្នា ជាពិសេសពាក់ព័ន្ធនឹងនិយមន័យនៃពាក្យ “សំណុំរឿង”។